



Ο ΑΡΑΧΘΣ

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ - ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ - ΣΑΤΙΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΩΝ

Περίοδος Β' - Χρόνος 19ος Γραφείο: Λιβύς 22 11212 Τηλ. 7750983 Αριθμ. φύλλου 117 Αρχ. 100 ΙΟΥΛΗΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1997

Το παρόν και το μέλλον της ελληνικής γλώσσας

Γιατί η Ελληνική δεν είναι μειονοτική γλώσσα

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΕΝΤΑΚΗΣ
Βουλευτής Πολιτικής Άνοιξης

Ένα από τα ουσιαστικότερα συστατικά για τον προσδιορισμό ενός έθνους είναι η γλώσσα, αλλά όχι το μόνο. Ένα δεύτερο στοιχείο της ελληνικής γλώσσας, που δεν το έχει καμιά άλλη ευρωπαϊκή, είναι ότι παρουσιάζει αδιάπτωτη συνέχεια κι αποτελεί θυγατρική της αρχαίας ελληνικής, φαινόμενο σχεδόν μοναδικό στην ιστορία της ανθρωπότητας.

Η ελληνική γλώσσα έγινε το όργανο έκφρασης και επικοινωνίας εκατομμυρίων ανθρώπων γιατί ήταν η διεθνής γλώσσα την εποχή του Μεγάλου Αλεξάνδρου και μιλούσαν πολύ περισσότερο απ' ό,τι η σημερινή Αγγλική, τηρουμένων των αναλογιών φυσικά.

Ο χριστιανισμός που έγινε οικουμενική θρησκεία και είναι η κύρια θρησκεία της Ευρώπης, δε θα μπορούσε να διαδοθεί, εάν δεν υπήρχε ελληνική γλώσσα.

Μοναδικό επίσης φαινόμενο το Βυζάντιο που η ανεισφορά του στον παγκόσμιο χριστιανισμό και κυρίως στη διαμόρφωση της Ευρώπης είναι τεραστία και αυτό ήταν κατόρθωμα της ελληνικής γλώσσας.

Η Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία μέσα σε ενάμιση αιώνα μετασημιατίστηκε σε ελληνική. Σήμερα χρέος της Ευρώπης είναι να διατηρήσει την παράδοση της και την οφείλει της στον ελληνικό πολιτισμό, ανακηρύσσοντας την Αθήνα η τη Θεσσαλονίκη, παγκόσμιο κέντρο μελέτης της αρχαιοελληνικής γραμματικής σε συνεργασία με ξένα πανεπιστήμια και ιδρύματα και με την ενίσχυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Η Ευρώπη που οφείλει την ταυτότητά της σε πολύ μεγάλο βαθμό στην Ελλάδα και στη Ρώμη πρέπει να χρηματοδοτήσει αυτήν την προσπάθεια, γιατί ο πλούτος της Ελλάδας είναι κληρονομιά της Ευρώπης και όλης της ανθρωπότητας.

Η ένταξη της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΟΚ) έχει επιφέρει σημαντικά, σ' αυτά τα 15 χρόνια, τη ζωή του κάθε Έλληνα πολίτη, αλλά και ολόκληρη την ελληνική κοινωνία και την οικονομία, κατ' άλλους θετικά και κατ' άλλους αρνητικά.

Οι μεγάλοι της Ευρώπης θέλουν να εξοικονομήσουν τις γλώσσες των μικρών χωρών και θέλουν να την ελληνική, η οποία επί εποχής Μεγάλου Αλεξάνδρου ομιλείτο πολύ περισσότερο από τον αγγλικό σήμερα, βέβαια προσημειώνουν τον α-γγλικό. Ο Σουλζνός μας, στην προσπάθειά του, με τις μικρές δυνάμεις που διαθέτει, θα προσπαθήσει να ενωμερώσει τους συνδωριστές του για το μέλλον της ελληνικής γλώσσας.

Με ενόργανο που έγινε

στο Υπουργείο Παιδείας

και Θρησκευτικών θα δια-

θέσει στα Γυμνάσια και Λύ-

κεία του Νομού Άρτας

1.000 περίπου τεύχη του

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΟΙ ΕΘΝΙ-

ΚΕΣ ΓΛΩΣΣΕΣ ΣΤΗΝ ΕΥ-

ΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ ΤΟ

ΠΑΡΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩ-

ΣΣΑΣ, από το συνέδριο που

έγινε στην Αθήνα από

29.9.10.1995 στο Σεν-

δοκείο «EDRA MA-

RRIOT».

Παράθεσε μερικά α-ποσπάσματα από το Συνέ-

δριο.

Κατ' αρχήν να ευχαριστήσω τους

διοργανωτές αυτής της συνάντησης για την

προσέκλησή μου να με υποδεχτείτε στην

Αθήνα.

Το θέμα που ελεγχόμαστε είναι οι εθνι-

κές γλώσσες στην Ευρωπαϊκή Ένωση και το

πρόσφατο και το μέλλον της Ελληνικής.

Πρόκειται για ένα μέλλον θέλω, που

συνδέεται άμεσα με την πορεία της Ε-

υρώπης και για μελλοντική φυσημα-

τική στην «επόμενη ημέρα» που έρχεται.

Εάν είναι η Ευρώπη οπότε με οικονομία

απορροφώντας έναντι κράτος, με ενισχύ-

ση, ενισχύει την ελληνική πολιτική κι ενεί-

σι οφείλει.

Πανεκκλητικό Αντάμωμα

• 22 και 23 Αυγούστου 1997
στους Ναζαίους Κεντρικού

Όπως είχαμε ανακοινώσει στο προηγούμενο φύλλο, έγινε με μεγάλη επιτυχία το παραδοσιακό πανηγύρι στους Ναζαίους. Υπήρξε το ομαλότερο. Πρώτη φορά τόσος κόσμος. Συναντήθηκαν συγγενείς και φίλοι που είχαν πολλά χρόνια να ει-
σθώδον. Την παραμονή το βράδυ, μετά τον Εορτι-
κό, η ορχήστρα άρχισε να παίζει και κράτησε με-
χρι τις 4 το πρωί.

Την επόμενη το πρωί έ-
γινε κανονική Λειτουργία. Μετά τη Λειτουργία, με πρωτοβουλία του Σουλ-
ζνός έγινε αρτοκλασία και στη συνέχεια Αγια-
σμός. Το πρωί παραβρέ-
θηκε και ο κ. Γιώργος Παπαγεωργίου, τ. βου-
λευτής Ν.Δ. Το βράδυ, α-
φού είχαν συγκεντρωθεί αρκετοί στην Πλατεία πε-
ριμένον όρθιοι να γίνει το Καγκέλι, το έθιμο προ-
τάθηκε το καγκέλι να γί-
νε στην αρχή. Κατά τις 9, με μπροστάρη τον παπά Χρήστο Αντωνίου άρχισε το Καγκέλι.

Με το τέλος του Κα-
γκελιού άρχισαν οι Βα-
ρύλες Καλακάτσες και Γιώργος Καμνηράκης, οι τακτοποιούν τα τρέμπια και τα καθίσματα για ν'

αρχίσουν το φαγητό. Στη συνέχεια, η περιήμηση ορ-
χήστρα άρχισε και οι πα-
ρέες χόρευαν.

Στις 11.00 η ώρα, ο πρόεδρος Κώστας Κα-
μνηράκης χαρακτήρισε τους παρευρισκόμενους λέγον-
τας το πανηγύρι αυτό διοργανώνεται από τους τοπικούς παράγοντες του χωριού, τον πρόεδρο κ. Χαρίλαο Φακίτα και το Σουλζνός της Αθήνας Κε-
ντρικών Άρτας «Ο ΑΡΑΧΘΣ».

Την εκδήλωση πεινε-
ρήσαν οι:

- 1) Πραμανιώτης Γεώρ-
γιος, πρόεδρος Κάτω Κα-
λεντίνας.
- 2) Γεωργιάκης Χρή-
στος, πρόεδρος Διστρά-
του.
- 3) Κωνσταντάκης Χρή-
στος, πρόεδρος Ναι-
σίους, παλαιός Έκαστος Άρτας.
- 4) Σκαλτογιάννης Πα-
ναγιώτης, πρόεδρος Α-
δελφότητας Ανεμορ-
ράχης Αθήνας.
- 5) Ο Κώστας Διαμάν-
της, πρόεδρος εργαζο-
μένων δήμου Ζαγράφου.

Το γλέντι συνεχές και κράτησε μέχρι την 5η
πρωινή ώρα. Ο Γιάννης Μένος στο χωριό και ο Κώστας Καμνηράς στην Α-
θήνα με αρκετά τηλεφω-

νήματα έκαναν καλή δου-
λειά και η ανταπόκριση ήταν πολύ καλή και του χρόνου καλύτερη.

Υ.Γ.: Τις 6 ημέρες που κάθισα στο χωριό συζη-
τησα με πολλούς νέους, κατά των 40 ετών και ό-
λοι μου είπαν «ήστε ε-
σείς οι μεγάλοι θα τα βρείτε για να μην υπάρ-
ξουν κανένα που ορι-
σμένοι δεν κάδονται ούτε ορθό!»

Κώστας Χρ. Καμνηράς

Η ΣΥΝΕΝΩΣΗ
ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΜΟΝΟ ΜΕ
ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ
ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΚΑΙ
ΟΜΟΙΟΓΕΝΕΙΑ
ΠΑΝΩΣΤΕΜΟΥ

Την Τετάρτη 20 Αυγού-
στου '97, οι πρόεδροι των Κοινοτήτων Διστρά-
του κ. Χρήστος Γεωρ-
γιάνης Ανεμορράχης, κ. Γεώργιος Τριάντος, Κάτω Καλεντίνας, κ. Γεώργιος Πραμανιώτης, Κάτω Α-
θανασίου, κ. Κώστας Φα-
κίτα και ο πρόεδρος του Σουλζνός κος Κώστας Χρ. Καμνηράς, παρόντος του βουλευτή του ΠΑ-
ΣΟΚ κ. Δημήτρη Κου-
σούβακη, επισκέφθηκαν τον υφιστάμενο δήμοιο

Διοικητή και Εισαγγε-
γών κ. Μαντέλη, και επί-
μια ώρα με χρήση της περιοχής και υπαρχήματα εξέδωσαν την αντίθεση τους στη δημιουργία δή-
μου με έδρα το Βου-
κόβρι και υπαρχήματα ο δήμος να, αποτελείται από τις Κοινότητες Κε-
ντρικού, Ανεμορράχης, Δι-
στράτου, Κάτω Καλεντί-
νας και Κάτω Αθανασίου. Έτσι μια καλή γεωγρα-
φική ενότητα και υπαρχή πληθυσμιακή ομοιογένεια.

Το δικαστήριο δε ήταν να περιληφθούν και οι κοινότητες Ραμιάς και Κυ-
ψέλης.

Ο υφιστάμενος κ. Μα-
ντέλης μας άκουσε με με-
γάλη προσοχή, σ' αυτό συνέβαλε βέβαια και η παρουσία του κ. Κου-
σούβακη και των υπαρχή-
στών, και μας υποσχέ-
θηκε ότι θα παρακολου-
θεί το όλο θέμα από κοι-
νή. Εμείς βέβαια, παρό-
ντες και κάτοικοι των κοι-
νοτήτων πρέπει να πιέζουμε με όλες μας τις δυνάμεις, προς κάθε κα-
τεύθυνση για να πετύ-
χουμε το καλύτερο.

Άγγελος Σκελιανός

ο οραματιστής και οι Διεθνείς Εορτές
το έργο του

1884 (15 Μαρτίου). Γεν-
νιάννη από Αλεξάνδρ-
α, γιγής Σκελιανός, τελευταί-
ο από επτά αδελφά, γιος του Ιωάννη και της Χαρίκλει-
ας, ο γένος Στεφανίδη. Η οικογένειά Σκελιανών, φε-
ρόμενη και γενεαλογική καταγωγή, διακρίθηκε στο χώρο των γραμμάτων και παρουσιάζει μεγάλη ε-
θνική δράση διότι στον ανεκδιέγητο αγώνα του Έθνους χρίμα και αίμα. Ο πατέρας του πορεύτηκε στην «επόμενη ημέρα» που έρχεται στο «Διεθνές Σχολείο της Αλεξάνδρας» πριν από την Έ-
γωση της Επανάστασης, έπει-
τα στο «Ελληνικό Σχολείο» και κατόπιν στο Γερμανό του νομού, διότι με πολ-
ύς βιβλιοθήκες, γενότανος με οφέλη, στη συνέχεια της ενισχυτικής του γιο-
υ του στο Γαβριέτα και τις Τέντες.

1891-1892. Ο Άγγελος στο Διεθνές Σχολείο της Αλεξάνδρας, Μέγας τα βό-
ντος της οικογένειάς, η οποία χρημάτιζε να πο-
λησει κομμάτι κομμάτι την

προσκήνιο κληρονομιά. Μετά από παραπονο-
μή, ο πατέρας του, ο οποίος τους, αναγκάστηκε να βολευτούν σε κάποιο νοίκιο στην παραρ-
τη της Αγίας Μαρίας.

1894-1895. Τελειώνει το Δημοτικό και κατέβηκε στο Ελληνικό σχολείο Αλεξάνδρας με σχολήστη τον Θεοφάνη Κουσιώδη, η παπο-Αλέξ-
α, κερμασμός, ο οποίος σκεπτετο μεγάλη επιθυμία στο Σκελιανό.

1895. Τελειώνει το Ελ-
ληνικό Σχολείο και εγγρά-
φεται στο Γερμανό Σχολείο Γερμανοφώνος. Ο Π. Πίνης, καθηγητής ο Π. Φωλιώτης.

1897. Εξέρχεται τα πρώτα φετιμοποιείται αλλά και οι πρώτοι στίχοι σε λεκτώμα-
το. Είναι και η εποχή που ο Σκελιανός γνωρίζει το φυσικό περιβάλλον του νο-
μού, τη θάλασσα, τον κάμφο, την ελιά, τα βό-
ντος, τους αμπελιούς και τις λόχες.

Εξομύνητα χρόνια με-

Συνέχεια στ. σελ. 4

'Αγγελος Σκελετός

ο οραματιστής και ο διευθυντής Εορτές

Η ζωή και το έργο του

Συνέντευξη από τη σελ. 1

«Συνέκρινε από τη ζωή του τις πρώτες Δελφικές Εορτές, θυμολόγησε και πάλι τον 'Αγγελο Σκελετό, έναν από τους μεγαλύτερους ποιητές και στοχαστές του 20ού αιώνα, όχι μόνο της Ελλάδας αλλά και της Ευρώπης ολοκληρώσει 'Ερωτική Ιερική Ποίηση και θέατρο, καλλιέργησε τον πεζό λόγο και κατάφερε, όσο κανείς από τους σύγχρονούς του, οι τομείς συλλήψεις του να ολοκληρώνονται με την αλληλεπίδραση πραγματικότητας μοναδικών εικόνων. Σ' όλη τη ζωή του δούλεψε εξαντλητικά για τη γλώσσα και το μύθο. Διαμόρφωσε ένα ανεξάντλητο λεξιλόγιο, ανέπτυξε μια τεράστια θεματολογία, που διακρινόταν από μια εκρηκτική εκφραστικότητα, η οποία βασίστηκε σε απορροήσεις, μεταφορές, θαυμάσιες ως 'μεγαλοδοξίες'. Γνώριζε και μύστες ολοκληρω του φερόματος της μυθικής παρούσης του Ελληνικού και των μυκηναϊκών λατρειών, κυρίως του ορχηστρικού, καθάρωσε να περάσει αυτά τα στοι-

χεία στο έργο του, δίνοντας έτσι διαφορετικές διαστάσεις στην ποίηση και τη δραματουργία του.

Ταυτόχρονα συνέλαβε τη Δελφική Ιδέα, που αποσκοπούσε στη συνειδητή αλλαγή της ανθρώπινης μέτρας από την παλαιά μέτρα του αρχαίου ελληνικού νεκρού, στην οφειλή της Γης, τους Δελφούς. Στο Σκελετό, άλλωστε, οφείλεται -στο μεγαλύτερο βαθμό- και η αναβίωση του αρχαίου ελληνικού δράματος με τη διαργάνωση των Δελφικών Εορτών (1927 και 1930), της Συμφωνιστικής του 1927 ήταν για τον 'Αγγελο και την Εέα Σκελετό το σημείο εκκίνησης και η πρώτη προσπάθεια για εφαρμογή στην πράξη της Δελφικής Ιδέας που οραματίστηκε ο ποιητής. Τι ήταν όμως η Δελφική Ιδέα και γιατί αυτή η έμφυση στους Δελφούς? Ο Σκελετός μέσος από τη βαθιά του παιδεία και τη γνώση των αρχαίων κειμένων έβλεπε τις αξίες του αρχαίου ελληνικού πολιτισμού σαν μια εξαιρετική, ανεπρόσβλητη και μοναδική παρακαταθήκη με πενήκοντα και διαχρονική μέτληση. Οι αξίες αυτές, πάντα ζωντανές, θα ήταν αυτές που θα μπορούσαν να δώσουν και πάλι στον άνθρωπο ο' ένα πρότυπο ή την χρημική πνευματικότητα και να ενόχουν ο' ένα πρότυπο ε' ηθικό του λαού. Η τέχνη και ειδικότερα το



Ο 'Αγγελος Σκελετός το 1934, στη Ρώμη. Εκείνη την εποχή, ήταν απαραίτητο κάθε διανοούμενος να περάσει από τη σχολική προετοιμία, που έθετο στο κέντρο τον Τζέιμς.

Δελφούς, από τον

Εέα Σκελετό και την

Εέα Σκελετό τις ημέρες

Οι Δελφικές Εορτές

του 1927 ήταν για τον

'Αγγελο και την Εέα Σκελετό το σημείο

εκκίνησης και η πρώτη

προσπάθεια για εφαρμογή

στην πράξη της

Δελφικής Ιδέας που ο

ραματίστηκε ο ποιητής.

Τι ήταν όμως η Δελφική

Ιδέα και γιατί αυτή η

έμφυση στους Δελφούς?

Ο Σκελετός μέσος από

τη βαθιά του παιδεία

και τη γνώση των

αρχαίων κειμένων έβλεπε

τις αξίες του αρχαίου

ελληνικού πολιτισμού

σαν μια εξαιρετική,

ανεπρόσβλητη και

μοναδική παρακαταθήκη

με πενήκοντα και

διαχρονική μέτληση.

Οι αξίες αυτές, πάντα

ζωντανές, θα ήταν αυτές

που θα μπορούσαν να

δώσουν και πάλι στον

άνθρωπο ο' ένα πρότυπο

ή την χρημική πνευματικότητα

και να ενόχουν ο' ένα

πρότυπο ε' ηθικό του λαού.

Η τέχνη και ειδικότερα το

Δελφούς, από τον

Εέα Σκελετό και την

Εέα Σκελετό τις ημέρες

Οι Δελφικές Εορτές

του 1927 ήταν για τον

'Αγγελο και την Εέα Σκελετό το

σημείο εκκίνησης και η

πρώτη προσπάθεια για

εφαρμογή στην πράξη

της Δελφικής Ιδέας που

οραματίστηκε ο ποιητής.

Τι ήταν όμως η Δελφική

Ιδέα και γιατί αυτή η

έμφυση στους Δελφούς?

Ο Σκελετός μέσος από

τη βαθιά του παιδεία

και τη γνώση των

αρχαίων κειμένων έβλεπε

τις αξίες του αρχαίου

ελληνικού πολιτισμού

σαν μια εξαιρετική,

ανεπρόσβλητη και

μοναδική παρακαταθήκη

με πενήκοντα και

διαχρονική μέτληση.

Οι αξίες αυτές, πάντα

ζωντανές, θα ήταν αυτές

που θα μπορούσαν να

δώσουν και πάλι στον

άνθρωπο ο' ένα πρότυπο

ή την χρημική πνευματικότητα

και να ενόχουν ο' ένα

πρότυπο ε' ηθικό του

δράμα που συνδυάζει

όλες τις άλλες μορφές

της τέχνης και έτσι η

δύναμη να καθάρσει την

ψυχή, θεωρήθηκε

ως το καταλληλότερο

μέσον γ' αυτό τον

σκοπό.

Ήδη, ο Σκελετός,

πολύ πιο πριν από τις

Δελφικές Εορτές είχε

πάρει ενεργά μέρος

—μετά τις αξίες—

του σε προσπάθειες

παρουσίωσης αρχαίων

τραγουδιών, όπως

Πανενήπιον, ένας

άλλος στόχος του 'Αγγελου

Σκελετού, στο πλαίσιο

του οραματίστηκε της

Δελφικής ιδέας έμεινε

για πάντα ανεπρόσβλητο

στόχος. Η επιλογή

της Δελφικής ήταν

το μεγάλο θρησκευτικό

και πνευματικό κέντρο,

σύμβολο του αρχαίου

κόσμου.

Οι Δελφοί για τους

Σκελετός θα έμεινε να

εξαντινίσουν ζωντανό

σύμβολο στο σύγχρονο

κόσμο—αιώνιο σύμ-

βολο για αιώνες αξίες.

Οι Δελφοί από ενό-

νουνται το ουράνιο και

το γήινο στοιχείο, ο Α-

πόλλωνας με το Διόνε-

σο, ο ορθός λόγος με

την ιερή γνώση, ο φιλό-

σοφος με το μύστη—

Στον Ορατικό της Γης

Οι Δελφοί, Ορατικοί

της Γης, ήταν ο πρώτος

τόπος που θα μπορούσε

να λειτουργήσει στη τη-

γή απ' όπου θα ξεπη-

δόνταν και πάλι οι πε-

νηγάριες αλλά και ανά-

μα τόσο σύγχρονες και

πανανθρώπινες αξίες,

που οραματίστηκε ο Σκε-

λετός.

Οι Δελφικές Εορτές

έγιναν μόνον δύο φορές,

το 1927 και το 1930.

Μπορεί το μεγάλο όρα-

μα του Σκελετού να μην

ολοκληρώθηκε γ' και να μην

πραγματοποιήθηκε. Ο σπόρος

όμως που έβρεξε, τοσά-

χνος ο σπόρος με την

αναβίωση του αρχαίου

δράματος, όχι σαν μο-

ριακή αναπαράσταση

αλλά σαν ζωντανή πρά-

ξη έμεινε και τέρμα

ρίστηκε. 'Αλλοι συνέ-

χρησαν το έργο τους, οι

άλλοι τον αρχαίο τρα-

γουκό όλο και περισ-

σότερο εμμένει τη

πρόταση τέχνη και εντά-

σσιν με τον αρχαίο πε-

νηπιονιστικό και άλλα

δράματα ο' όλο τον

κό-

Σήμερα, εφόρμηται

ήδη μετά τις πρώτες

Δελφικές Εορτές. Εν-

δοιαστικά Πολιτιστικά

Κέντρα Δελφών, συνε-

χιστούν στο μέτρο του

δυνατού, της Δελφικής

Ιδέας, τους 'Αγγελο

Σκελετό, ο' Εέα Σκελετό, ο'

Εέα Σκελετό, να τιμή-

σουν τον σπόρο που

αυτός οραματίστηκε με μια

μεγάλη διεθνής εκδήλω-

ση από 16 έως 20 Ιου-

λίου στους Δελφούς.

Το γεγονός είχε ταυ-

τοχισμένο με το Διόνε-

σο, ο ορθός λόγος με

την ιερή γνώση, ο φιλό-

σοφος με το μύστη—

Στον Ορατικό της Γης

Οι Δελφοί, Ορατικοί

της Γης, ήταν ο πρώτος

τόπος που θα μπορούσε

να λειτουργήσει στη τη-

γή απ' όπου θα ξεπη-

δόνταν και πάλι οι πε-

νηγάριες αλλά και ανά-

μα τόσο σύγχρονες και

πανανθρώπινες αξίες,

που οραματίστηκε ο Σκε-

λετός.

Οι Δελφικές Εορτές

έγιναν μόνον δύο φορές,

το 1927 και το 1930.

Μπορεί το μεγάλο όρα-

μα του Σκελετού να μην

ολοκληρώθηκε γ' και να μην

πραγματοποιήθηκε. Ο σπόρος

όμως που έβρεξε, τοσά-

χνος ο σπόρος με την

αναβίωση του αρχαίου

δράματος, όχι σαν μο-

ριακή αναπαράσταση

αλλά σαν ζωντανή πρά-

ξη έμεινε και τέρμα

ρίστηκε. 'Αλλοι συνέ-

χρησαν το έργο τους, οι

άλλοι τον αρχαίο τρα-

γουκό όλο και περισ-

σότερο εμμένει τη

πρόταση τέχνη και εντά-

σσιν με τον αρχαίο πε-

νηπιονιστικό και άλλα

δράματα ο' όλο τον

κό-

Σήμερα, εφόρμηται

ήδη μετά τις πρώτες

Δελφικές Εορτές. Εν-

δοιαστικά Πολιτιστικά

Κέντρα Δελφών, συνε-

χιστούν στο μέτρο του

δυνατού, της Δελφικής

Ιδέας, τους 'Αγγελο

Σκελετό, ο' Εέα Σκελετό, ο'

Εέα Σκελετό, να τιμή-

σουν τον σπόρο που

αυτός οραματίστηκε με μια

μεγάλη διεθνής εκδήλω-

ση από 16 έως 20 Ιου-

λίου στους Δελφούς.

Το γεγονός είχε ταυ-

τοχισμένο με το Διόνε-

σο, ο ορθός λόγος με

την ιερή γνώση, ο φιλό-

σοφος με το μύστη—

Στον Ορατικό της Γης

Οι Δελφοί, Ορατικοί

της Γης, ήταν ο πρώτος

τόπος που θα μπορούσε

να λειτουργήσει στη τη-

γή απ' όπου θα ξεπη-

δόνταν και πάλι οι πε-

νηγάριες αλλά και ανά-

μα τόσο σύγχρονες και

πανανθρώπινες αξίες,

που οραματίστηκε ο Σκε-

λετός.

Οι Δελφικές Εορτές

έγιναν μόνον δύο φορές,

το 1927 και το 1930.

Μπορεί το μεγάλο όρα-

μα του Σκελετού να μην

ολοκληρώθηκε γ' και να μην

πραγματοποιήθηκε. Ο σπόρος

όμως που έβρεξε, τοσά-

χνος ο σπόρος με την

αναβίωση του αρχαίου

δράματος, όχι σαν μο-

ριακή αναπαράσταση

αλλά σαν ζωντανή πρά-